BENDROJO TEISMO (dešimtoji kolegija) NUTARTIS

2025 m. balandžio 29 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo – Asmens duomenų apsauga – Europos duomenų apsaugos valdybos nuomonė dėl galiojančio sutikimo, duodamo pagal modelius „sutik arba mokėk“, įdiegtus didelėse interneto platformose – Reglamento (ES) 2016/679 64 straipsnio 2 dalis – Aktas, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio – Nepriimtinumas – Atsakomybė – Žala – Priežastinis ryšys – Akivaizdžiai teisiškai nepagrįstas ieškinys“

Byloje T-319/24

Meta Platforms Ireland Ltd, įsteigta Dubline (Airija), atstovaujama advokatų H.-G. Kamann, F. Louis, M. Braun, A. Vallery, *solicitors* P. Nolan, B. Johnston, D. Breatnach, L. Joyce, *barristers* D. McGrath, E. Egan McGrath, SC, S. Horan ir H. Godfrey,

ieškovė,

prieš

Europos duomenų apsaugos valdybą, atstovaujamą I. Vereecken, M. Gufflet, C. Foglia ir N. Peris Brines, padedamų advokatų G. Ryelandt, E. de Lophem, P. Vernet ir G. Haumont,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė O. Porchia, teisėjai L. Madise (pranešėjas) ir S. Verschuur,

kancleris V. Di Bucci,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį, visų pirma į:

– ieškinį (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2024 m. birželio 27 d.),

– atskiru dokumentu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2024 m. rugsėjo 18 d.) Europos duomenų apsaugos valdybos pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą,

– ieškovės pastabas dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo (jas Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2024 m. spalio 31 d.),

* Proceso kalba: anglų.

– Europos Sąjungos Tarybos, Europos Parlamento ir *Chamber of Progress* prašymus įstoti į bylą (juos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai 2024 m. rugsėjo 19 d., spalio 1 ir 2 d.),

priima šią

Nutartį

1 Savo ieškiniu ieškovė *Meta Platforms Ireland Ltd* (toliau – *Meta*), remdamasi SESV 263 straipsniu, prašo, pirma, panaikinti 2024 m. balandžio 17 d. Europos duomenų apsaugos valdybos (toliau – EDAV) nuomonę 8/2024 dėl galiojančio sutikimo, duodamo pagal modelius „sutik arba mokėk“, įdiegtus didelių interneto platformų (toliau – ginčijama nuomonė), ir, antra, remiantis SESV 268 straipsniu, atlyginti žalą, kurią ji teigia patyrusi dėl šios nuomonės.

Ginčo aplinkybės

2 Ginčijamą nuomonę EDAV priėmė remdamasi 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1) 64 straipsnio 2 dalimi, gavusi trijų asmens duomenų apsaugos priežiūros institucijų, t. y. *Datatilsynet* (Duomenų apsaugos institucija, Norvegija), *Autoriteit Persoonsgegevens* (Duomenų apsaugos institucija, Nyderlandai) ir *Hamburgische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit* (Hamburgo duomenų apsaugos ir informacijos laisvės pareigūnas, Vokietija), prašymą. Šios institucijos siekė gauti nuomonę dėl to, kokiomis aplinkybėmis ir sąlygomis „didelių interneto platformų“ taikoma praktika, kai naudotojams leidžiama rinktis iš dviejų variantų – pirma, sutikti su asmens duomenų tvarkymu vartotojų elgesiu grindžiamos reklamos tikslais arba, antra, sumokėti mokestį, kad galėtų naudotis paslauga taip, kad jų asmens duomenys nebūtų tvarkomi tuo tikslu (toliau – modeliai „sutik arba mokėk“), gali būti laikoma atitinkančia galiojančio sutikimo reikalavimą, kaip tai suprantama pagal Reglamentą 2016/679.

3 Ginčijamoje nuomonėje EDAV pateikė veiksnių, kuriuos reikia įvertinti kiekvienu konkrečiu atveju siekiant nustatyti, ar duomenų valdytojas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento 2016/679 4 straipsnio 7 punktą, šios nuomonės tikslais turi būti laikomas „didele interneto platforma“, sąrašą, kartu pabrėždama, kad šis sąrašas nėra išsamus ir kad šie veiksniai netaikomi kartu. Šie veiksniai apima aplinkybę, kad platforma pritraukia daug duomenų subjektų kaip naudotojų, taip pat įmonės padėtį rinkoje, duomenų subjektų skaičių, tvarkomų duomenų kiekį arba duomenų tvarkymo veiklos geografinę apimtį. Patikslinta, kad sąvoka „interneto platforma“ gali apimti, be kita ko, „interneto platformas“, kaip jos apibrėžtos 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2000/31/EB (Skaitmeninių paslaugų aktas) (OL L 277, 2022, p. 1), 3 straipsnio i punkte, ir kad „didelės interneto platformos“ taip pat gali būti to paties reglamento 33 straipsnio 1 dalyje apibrėžtų „labai didelių interneto platformų“ duomenų valdytojai arba „prieigos valdytojai“, kaip jie apibrėžti 2022 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/1925 dėl atvirų konkurencijai ir sąžiningų skaitmeninio sektoriaus rinkų, kuriuo iš dalies keičiamos direktyvos (ES) 2019/1937 ir (ES) 2020/1828 (Skaitmeninių rinkų aktas) (OL L 265, 2022, p. 1), 3 straipsnio 1 dalyje.

4 Dėl esmės EDAV nurodė ginčijamoje nuomonėje, kad tais atvejais, kai naudotojų prašoma sutikti, kad jų asmens duomenys būtų tvarkomi jiems skirtos vartotojų elgesiu grindžiamos reklamos tikslais, tam, kad šis sutikimas būtų galiojantis, jis turi būti gautas laikantis Reglamente 2016/679 nustatytų principų ir taisyklių. Jis, be kita ko, turi būti duotas laisva valia, būti konkretus, grindžiamas informacija ir nedviprasmiškas, taip pat susijęs su duomenų tvarkymu laikantis reikalingumo, proporcingumo, tikslų apribojimo, duomenų kiekio mažinimo ir sąžiningumo principų. EDAV pabrėžė, kad kompetentingų nacionalinių priežiūros institucijų vertinimas, ar laikomasi šių sąlygų, turi būti atliekamas kiekvienu konkrečiu atveju.

5 EDAV teigė, kad daugeliu atvejų tokia „didelė interneto platforma“, kaip nurodyta ginčijamoje nuomonėje, negalės laikytis su galiojančiu sutikimu susijusių reikalavimų, jeigu siūlys naudotojui pasirinkti tik iš „dviejų“ variantų: arba duoti sutikimą tvarkyti asmens duomenis elgesiu grindžiamos reklamos tikslais, arba sumokėti mokestį už tai, kad būtų galima naudotis atitinkama paslauga negaunant elgesiu grindžiamos reklamos. Ji nurodė, kad didelėse interneto platformose kuriant „alternatyvą“ paslaugos versijai, apimančiai vartotojų elgesiu grindžiamą reklamą, reikėtų apsvarstyti galimybę suteikti naudotojams „lygiavertę alternatyvą“, kurią pasirinkus nereikėtų mokėti mokesčio. Jeigu vis dėlto didelės interneto platformos renkasi imti mokestį už naudojimąsi „lygiaverte alternatyva“, jos taip pat turėtų apsvarstyti galimybę pasiūlyti dar vieną – nemokamą – alternatyvą be vartotojų elgesiu grindžiamos reklamos, pavyzdžiui, su tokios formos reklama, kad būtų tvarkoma mažiau (arba visai netvarkoma) asmens duomenų, kaip antai kontekstinė reklama, tikslinė reklama pagal naudotojo pasirinktas temas arba bendroji reklama. EDAV teigimu, daugeliu atvejų tai, ar duomenų valdytojas nemokamai siūlo dar vieną alternatyvą be vartotojų elgesiu grindžiamos reklamos, turės esminės reikšmės vertinant sutikimo galiojimą, visų pirma kiek tai susiję su tuo, ar duomenų subjektas gali atsisakyti duoti sutikimą arba jį atšaukti nepatirdamas žalos.

6 Dėl pastarojo aspekto EDAV, be kita ko, nurodė, jog svarbu, kad už mokamą paslaugos versiją reikalaujamo mokesčio dydis netrukdytų duomenų subjektams laisvai pasirinkti ir atsisakyti duoti sutikimą. Ji pabrėžė, kad asmens duomenys negali būti laikomi preke, kuria galima prekiauti, ir kad teisė į šių duomenų apsaugą yra visiems taikoma teisė, neatsižvelgiant į mokesčio mokėjimą ar finansinę padėtį. Žalos taip pat gali būti patiriama, kai sutikimo nedavę duomenų subjektai nesumoka mokesčio, todėl negali naudotis paslauga, ypač tais atvejais, kai paslauga turi lemiamą vaidmenį jų kasdieniame gyvenime ar jų dalyvavimui visuomenės gyvenime arba kai ji yra lemiama prieigai prie profesinių tinklų.

7 Be to, EDAV nurodė, kad taip pat būtina atsižvelgti į duomenų valdytojo poziciją ir jo turimus įgaliojimus duomenų subjekto atžvilgiu. Jei tam tikroje situacijoje tarp pirmojo (duomenų valdytojas) ir antrojo (duomenų subjektas) yra akivaizdus disbalansas, pastarasis gali jaustis priverstas priimti sprendimą, kurio kitu atveju nebūtų priėmęs. Ji pridūrė, kad, kai duomenų subjektas susiduria su modeliu „sutik arba mokėk“, jis turėtų gebėti laisvai pasirinkti, su kuriuo (-iais) kitu (-ais) duomenų tvarkymo tikslu (-ais) jis sutinka, o ne būti įpareigotas duoti sutikimą dėl visų tikslų.

8 Ginčijamoje nuomonėje taip pat pateikiami argumentai dėl sąlygų, kuriomis sutikimas, kurį iš naudotojo gauna didelės interneto platformos pagal su vartotojų elgesiu grindžiama reklama susijusius modelius „sutik arba mokėk“, gali būti laikomas informacija grindžiamu, konkrečiu ir nedviprasmišku.

Šalių reikalavimai

9 *Meta* Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti visą ginčijamą nuomonę arba, nepatenkinus šio reikalavimo, atitinkamas jo dalis,

– remiantis Europos Sąjungos deliktine atsakomybe:

– nurodyti EDAV imtis visų priemonių, kad būtų nutrauktas pažeidimas, padarytas priėmus ginčijamą nuomonę, įskaitant ginčijamos nuomonės atšaukimą,

– nurodyti EDAV atlyginti žalą, kurią *Meta* patyrė dėl ginčijamos nuomonės priėmimo,

– nurodyti šalims per tris mėnesius nuo Bendrojo Teismo sprendimo paskelbimo dienos informuoti Bendrąjį Teismą apie susitartą kompensacijos dydį,

– nurodyti, kad, nepavykus susitarti, šalys per tą patį terminą pateiktų Bendrajam Teismui savo poziciją su ją pagrindžiančiais skaičiais,

– pripažinti, kad ginčijamoje nuomonėje nepagrįstai nustatytas papildomos nemokamos alternatyvos reikalavimas,

– nurodyti atlyginti bet kurios kitos rūšies žalą pagal bendruosius valstybių narių teisės aktuose nustatytus deliktinės atsakomybės principus, įskaitant nurodymą atlyginti žalą natūra ir priimti deklaratyvų sprendimą, kurį Bendrasis Teismas laikytų tinkamu,

– priteisti iš EDAV bylinėjimosi išlaidas.

10 Nepriimtinumu grindžiamame prieštaravime, pateiktame pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalį, EDAV Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį dėl panaikinimo kaip akivaizdžiai nepriimtiną,

– atmesti ieškinį dėl deliktinės atsakomybės kaip nepriimtiną,

– priteisti iš *Meta* bylinėjimosi išlaidas.

11 Pastabose dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo *Meta* Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą,

– atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.

Dėl teisės

12 Pagal [Bendrojo Teismo] procedūros reglamento 130 straipsnio 1 ir 7 dalis, jeigu atsakovas prašo, Bendrasis Teismas gali nutartimi išspręsti klausimą dėl nepriimtinumo, nepradėjęs bylos nagrinėti iš esmės. Be to, pagal to paties reglamento 126 straipsnį, jeigu ieškinys yra akivaizdžiai teisiškai nepagrįstas, Bendrasis Teismas gali bet kada nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi ir netęsti proceso.

13 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas konstatuoja, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, todėl nusprendžia priimti sprendimą ir netęsti proceso.

Reikalavimai dėl panaikinimo

14 EDAV tvirtina, kad reikalavimai dėl panaikinimo yra nepriimtini, nes, pirma, ginčijama nuomonė nėra skundžiamas aktas ir, antra, *Meta* nėra nei tiesiogiai, nei individualiai susijusi su ginčijama nuomone.

15 Dėl pirmojo nepriimtinumo pagrindo EDAV teigia, kad ginčijama nuomonė neturi jokio teisinio poveikio *Meta* padėčiai. Ji nurodo, kad nuomonės, priimtos remiantis Reglamento 2016/679 64 straipsniu, skiriasi nuo privalomų sprendimų, numatytų to paties reglamento 65 straipsnio 1 dalyje, nes jos nesukelia konkrečių teisinių pasekmių. Šiuo klausimu minėto reglamento 64 straipsnio 7 dalyje numatyta tik tai, kad kompetentingos priežiūros institucijos turi „kuo labiau atsižvelgti“ į šias nuomones, ir tik dėl galimo vėlesnio privalomo sprendimo tokios nuomonės turinys priežiūros institucijai gali tapti privalomas.

16 *Meta* visų pirma teigia, kad ieškinio dėl EDAPP nuomonės, pateiktos pagal Reglamento 2016/679 64 straipsnio 2 dalį, panaikinimo nepriimtinumas pakenktų Sąjungos teisės autonomijai. Iš tiesų duomenų subjektai, remdamiesi tokia nuomone, galėtų kreiptis į valstybių, kurios yra Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo šalys, bet nėra Sąjungos narės ir kurioms pagal šį susitarimą taikomas Reglamentas 2016/679, teismus. Tačiau tie teismai pagal SESV 267 straipsnį negali pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prejudicinio klausimo dėl šios nuomonės galiojimo įvertinimo, rizikuodami sukelti Sąjungos teisės aiškinimo ir taikymo koliziją. Taigi tokios nuomonės teisėtumas turėtų būti tikrinamas nuo pat pradžių nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo Sąjungos teisme, taip užtikrinant vienodą teisės taikymą visoje EEE.

17 Toliau savo pastabose dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo *Meta* teigia, kad, jeigu jos ieškinys dėl panaikinimo būtų pripažintas nepriimtinu, būtų pažeista jos teisė į veiksmingą teisminę gynybą, įtvirtinta Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje. EDAV pasinaudojo formaliai neprivaloma priemone, kad nustatytų taisykles, konkrečiai skirtas *Meta*, siekdama išvengti tiesioginės Sąjungos teismo kontrolės. Todėl ieškinys dėl panaikinimo leidžia užtikrinti šios teisės laikymąsi.

18 Galiausiai *Meta* nurodo, kad, nepaisant ginčijamos nuomonės formos, ji sukelia privalomų teisinių pasekmių. Iš tiesų EDAV *de facto* turi galimybę priversti nacionalines priežiūros institucijas laikytis nuomonės, priimtos remiantis Reglamento 2016/679 64 straipsnio 2 dalimi, šiuo tikslu priimdama privalomą sprendimą, kaip numatyta to paties reglamento 65 straipsnio 1 dalies c punkte. Iš faktinių aplinkybių matyti, kad EDAV ketina primesti savo nuomonę *Data Protection Commission* (Duomenų apsaugos institucija, Airija), kuri yra vadovaujanti institucija nagrinėjant su *Meta* susijusias bylas. Pats ginčijamoje nuomonėje vartojamas teksto stilius rodo, kad priežiūros institucijų diskrecija ir didelių interneto platformų įsivertinimo laisvė yra labai ribotos

arba jų visai nėra. Šios bylos situacija skiriasi nuo situacijos byloje, kurioje buvo priimta 2019 m. liepos 9 d. Nutartis *VodafoneZiggo Group / Komisija* (T-660/18, EU:T:2019:546), kuria remiasi EDAV ir kurioje buvo nagrinėjamos Europos Komisijos pastabos, pateiktos pagal Europos konsultavimosi procedūrą, numatytą 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 108, 2002, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349), paskutinį kartą iš dalies pakeistoje 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/140/EB (OL L 337, 2009, p. 37). Iš tiesų ginčijama nuomonė buvo pateikta pagal Reglamente 2016/679 nustatytą „nuoseklumo užtikrinimo mechanizmą“, o ne pagal konsultavimosi procedūrą. *Meta* iš esmės priduria, kad, neatsižvelgiant į 2023 m. liepos 4 d. Sprendimo *Meta Platforms ir kt. (Bendrosios socialinio tinklo naudojimo sąlygos)* (C-252/21, EU:C:2023:537) 150 punkte Teisingumo Teismo pateiktą vertinimą, pagal kurį negalima atmesti galimybės, kad modeliai „sutik arba mokėk“ pagal Reglamentą 2016/679 yra teisėti, ginčijama nuomonė jai sukelia privalomų teisinių pasekmių.

19 Iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį galima teikti dėl visų aktų, kuriuos priima Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai, nepaisant tų aktų pobūdžio ar formos, kuriais sukeliama privalomųjų teisinių pasekmių, darančių įtaką ieškovo interesams ir iš esmės keičiančių jo teisinę padėtį (šiuo klausimu žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktą ir 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *NDSHT / Komisija*, C-322/09 P, EU:C:2010:701, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

20 Siekiant nustatyti, ar aktas sukelia privalomų teisinių pasekmių, reikia remtis šio akto esme ir šias pasekmes vertinti remiantis objektyviais kriterijais, pavyzdžiui, to paties akto turiniu, prireikus atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes ir jį priėmusios institucijos įgaliojimus (šiuo klausimu žr. 2018 m. vasario 20 d. Sprendimo *Belgija / Komisija*, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

21 Kiek tai susiję su ginčijamos nuomonės turiniu, kaip matyti iš šio sprendimo 4–8 punktuose pateiktos santraukos, šiame akte pateikiama didelių interneto platformų modelių „sutik arba mokėk“ analizė, atsižvelgiant į Reglamente 2016/679 nustatytas taisykles dėl sutikimo galiojimo, ir priežiūros institucijoms primenami aspektai, kuriuos jos turi patikrinti. EDAV ne kartą nurodė, kad analizė turi būti atliekama kiekvienu konkrečiu atveju.

22 Žinoma, ginčijamoje nuomonėje EDAV nurodo situaciją, kai didelė interneto platforma nesiūlo naudotojui nemokamos alternatyvos duoti sutikimą tvarkyti asmens duomenis elgesiu grindžiamos reklamos tikslais, o siūlo tik mokamą alternatyvą ir nustato, kad daugeliu atvejų ši situacija gali lemti tokio sutikimo, jei jis būtų duotas, negaliojimą. Vis dėlto ginčijamoje nuomonėje EDAV pažymi, kad šis vertinimas priklauso nuo kelių veiksnių, įskaitant nagrinėjamos paslaugos svarbą (arba ne) naudotojų socialiniame ar profesiniame gyvenime ir mokamos alternatyvos kainą. Ji taip pat nurodo įvairias nemokamų alternatyvų galimybes.

23 Be to, nors, kaip pažymi *Meta*, ginčijamoje nuomonėje vartojamos tokios formuluotės, kaip „turėtų“ ar „neturėtų“ arba „daugeliu atvejų“, pastraipose, kuriose yra šios formuluotės, skaitomos atsižvelgiant į visą dokumentą, labiau raginama išsamiai apsvarstyti sprendimus, kuriuos kiekviena didelė interneto platforma galėtų pasiūlyti naudotojams kaip alternatyvą jų sutikimui gauti vartotojų elgesiu grindžiamą reklamą, o ne apskritai smerkti šių platformų modelį „sutik arba mokėk“. Taigi, pavyzdžiui, ginčijamos nuomonės 180 ir 181 punktus, kurie yra įtraukti į jos

baigiamąją dalį ir kuriuos pabrėžia *Meta*, reikia skaityti kartu su kitu jos punktu – jame primenami visi aspektai, į kuriuos reikia atsižvelgti nustatant, ar didelei interneto platformai duotas sutikimas pagal modelį „sutik arba mokėk“ yra galiojantis.

24 Taigi negalima laikyti, kad ginčijamos nuomonės turinys savaime skirtas sukelti privalomų teisinių pasekmių.

25 Be to, vien aplinkybė, kad ginčijama nuomonė buvo priimta tuo metu, kai įvairios priežiūros institucijos tikrino didelių interneto platformų modelius „sutik arba mokėk“, visų pirma tuos, kuriais rėmėsi *Meta*, neleidžia daryti išvados, kad minėta nuomonė yra privaloma. Iš tiesų yra įvairių priemonių, kuriomis siekiama nuosekliai taikyti Reglamentą 2016/679, kaip numatyta jo 63 straipsnyje, kai kurios iš jų yra privalomojo, o kitos – tik konsultacinio pobūdžio.

26 Šiuo požiūriu ginčijama nuomonė, kaip matyti iš jos konstatuojamųjų dalių ir 7–12 punktų, buvo priimta remiantis Reglamento 2016/679 64 straipsnio 2 dalimi. Šioje nuostatoje numatyta:

„Bet kuri priežiūros institucija, [EDAV] pirmininkas arba Komisija gali prašyti, kad [EDAV] išnagrinėtų bet kurį bendro pobūdžio klausimą arba klausimą, kuris daro poveikį daugiau nei vienoje valstybėje narėje, ir kad ji pateiktų nuomonę, visų pirma tais atvejais, kai kompetentinga priežiūros institucija nesilaiko su savitarpio pagalba susijusių prievolių pagal 61 straipsnį arba su bendromis operacijomis susijusių prievolių pagal 62 straipsnį.“

27 Ginčijama nuomonė susijusi ne su šios nuostatos paskutinėje sakinio dalyje numatytomis aplinkybėmis, bet su „bendro taikymo klausimu“, t. y. kaip nurodyta šios nutarties 2 punkte, su klausimu, kokiomis aplinkybėmis ir sąlygomis didelių interneto platformų modeliai „sutik arba mokėk“ gali būti laikomi atitinkančiais galiojančio sutikimo reikalavimą, kaip tai suprantama pagal Reglamentą 2016/679 (žr. ginčijamos nuomonės 3 punktą).

28 Priešingai, nei teigia EDAV, Reglamente 2016/679 nėra nuostatos, pagal kurią priežiūros institucijos būtų įpareigotos „kuo labiau atsižvelgti“ į 64 straipsnio 2 dalimi grindžiamą nuomonę. Šio straipsnio 7 dalyje įtvirtinta pareiga „kuo labiau atsižvelgti“ į EDAV nuomonę taikoma pagal minėto straipsnio 1 dalį pateiktoms nuomonėms, susijusioms ne su bendrais klausimais, o su tam tikrų rūšių konkrečių priežiūros institucijų sprendimų projektais, apie kuriuos šios institucijos turi pranešti EDAV per šių sprendimų priėmimo procedūrą. Jeigu atitinkama priežiūros institucija neketina visiškai ar iš dalies atsižvelgti į jai šiuo pagrindu pateiktą nuomonę, ji turi apie tai informuoti EDAV pirmininką, ir dėlto pradedamas EDAV privalomo sprendimo priėmimo procesas, kaip numatyta to paties straipsnio 8 dalyje. Tokia tvarka nenumatyta, kiek tai susiję su EDAV nuomonėmis bendrais klausimais, pateiktomis pagal Reglamento 2016/679 64 straipsnio 2 dalį, kaip antai ginčijama nuomone. Taigi pastarosios nuomonės yra nuomonės, kurios neskirtos jokiai konkrečiai institucijai.

29 Tiesa, to paties reglamento 65 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta, kad EDAV priima privalomą sprendimą, „jeigu kompetentinga priežiūros institucija neprašo [EDAV] pateikti nuomonę 64 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais arba nesilaiko pagal 64 straipsnį pateiktos [EDAV] nuomonės“, ir kad „[t]uo atveju bet kuri susijusi priežiūros institucija arba Komisija gali pranešti apie šį klausimą [EDAV]“. Be to, kiek tai susiję su nuomone bendrais esminiais klausimais, kaip yra nagrinėjamu atveju, jeigu vadovaujančios priežiūros institucijos vykdomoje procedūroje, susijusioje su vienu ar daugiau konkrečių tarpvalstybinių duomenų tvarkymo atvejų, ši institucija visiškai ar iš dalies nukrypsta nuo tokio pobūdžio EDAV nuomonės, pateikdama sprendimo projektą, kurį ji turi parengti pagal Reglamento 2016/679 60 straipsnio 3 dalį, gali būti, kad EDAV

turės persvarstyti aptartą klausimą priimdama privalomą sprendimą pagal to paties reglamento 65 straipsnio 1 dalies a punktą. Vis dėlto abiem atvejais pagal Reglamento 2016/679 64 straipsnio 2 dalį priimta nuomonė, kaip antai ginčijama nuomonė, savaime nėra privalomas aktas, nes joje pateiktos gairės, atsižvelgiant į EDAV įgaliojimus, ir jos prireikus privalomais nurodymais priežiūros institucijoms gali tapti vėliau, t. y. tik vėlesniame privalomame EDAV sprendime. Šios išvados niekaip nekeičia *Meta* pabrėžta aplinkybė, kad tokia nuomonė yra viena iš Reglamente 2016/679 numatyto nuoseklumo užtikrinimo mechanizmo priemonių. Iš tiesų šiame mechanizme, kaip ir priežiūros institucijų bendradarbiavimo taisyklėse, numatytas neprivalomas konsultacinis etapas, prieš prireikus priimant privalomus EDAV sprendimus.

30 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijama nuomonė nesukelia privalomų teisinių pasekmių trečiosioms šalims.

31 Taip *a fortiori* yra *Meta* atveju. Iš tiesų, net jeigu *Meta* atsidūrė ginčijamoje nuomonėje nurodytoje situacijoje, nesant išsamios jos atvejo analizės, kurią, kiek tai susiję su valdžios institucijomis, pirmiausia turi pateikti kompetentingos priežiūros institucijos, ši nuomonė bet kuriuo atveju negali jai sukelti privalomų teisinių pasekmių ir aiškiai pakeisti jos teisinės padėties.

32 Be to, jei *Meta* nuspręstų savo iniciatyva taikyti ginčijamoje nuomonėje pateiktą analizę ir iš to daryti išvadas arba jei Airijos duomenų apsaugos institucija pati taikytų šią analizę ir prireikus priimtų Reglamento 2016/679 58 straipsnio 2 dalyje numatytas taisomąsias priemones *Meta*, jos tai darytų, nebūdamos teisiškai įpareigotos pagal ginčijamą nuomonę.

33 Šiuo klausimu *Meta* akcentuota aplinkybė, kad Airijos duomenų apsaugos institucija jai nurodė mananti, jog privalo atsižvelgti į ginčijamą nuomonę, remdamasi Reglamento 2016/679 57 straipsnio 1 dalies g punktu, pagal kurį kiekviena priežiūros institucija bendradarbiauja su kitomis priežiūros institucijomis, kad užtikrintų nuoseklų šio reglamento taikymą, negali suteikti ginčijamai nuomonei privalomos reikšmės, kurios ji pati savaime neturi ir kurios jai taip pat nesuteikia nagrinėjama pareiga bendradarbiauti. Iš tiesų, pareiga bendradarbiauti siekiant įgyvendinti suderintą Sąjungos politiką negali padaryti neprivalomų Sąjungos aktų privalomais, net jei į juos turi būti atsižvelgta (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2014 m. vasario 13 d. Sprendimo *Mediaset*, C-69/13, EU:C:2014:71, 27–32 punktus).

34 Be to, priešingai nei teigia *Meta*, to, kad gali būti priimtas vėlesnis privalomas EDAV sprendimas, skirtas kompetentingoms priežiūros institucijoms, kurios nagrinėja *Meta* pasirinktą modelį „sutik arba mokėk“, perimdamos visą ginčijamoje nuomonėje pateiktą analizę ar jos dalį, nepakanka, kad būtų galima manyti, jog ši nuomonė nuo pat pradžių yra privaloma. Taip pat negalima atmesti galimybės, kad atlikus nagrinėjamą konkretų tyrimą šioje byloje bus iš naujo įvertintos ginčijamoje nuomonėje išdėstytos bendrosios gairės.

35 Be to, darant prielaidą, kad, kaip teigia *Meta*, ginčijamoje nuomonėje neatsižvelgiama į 2023 m. liepos 4 d. Sprendime *Meta Platforms ir kt. (Bendrosios socialinio tinklo naudojimo sąlygos)* (C-252/21, EU:C:2023:537) Teisingumo Teismo pateiktą modelių „sutik arba mokėk“ vertinimą, taip pat, atsižvelgiant į ginčijamos nuomonės neprivalomąjį pobūdį, negali pasikeisti *Meta* teisinė padėtis.

36 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijama nuomonė nėra aktas, kurį *Meta* gali ginčyti.

37 Priešingai nei teigia *Meta*, šia išvada nepažeidžiama Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje įtvirtinta teisė į veiksmingą teisminę gynybą. Kadangi ginčijama nuomonė nesukelia privalomų teisinių pasekmių, tai, kad *Meta* negali jos ginčyti pareikšdama ieškinį dėl panaikinimo, negali būti laikoma jos teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu. Joje išdėstyti argumentai galėtų turėti tiesioginės įtakos *Meta* tik tuo atveju, jei būtų pakartoti valstybės narės arba kitos valstybės, EEE susitarimo šalies, priežiūros institucijos arba teismo priimtame sprendime. Jei taip, šiuos sprendimus gali arba galės įvertinti teismas, atitinkantis šio straipsnio reikalavimus.

38 Išvados, kad ginčijama nuomonė nėra aktas, kurį gali ginčyti *Meta*, taip pat negali paneigti *Meta* argumentai, kad šios nuomonės turinį gali skirtingai vertinti valstybių, kurios yra EEE susitarimo šalys, bet nėra Sąjungos narės, teismai ir Sąjungos valstybių narių teismai, kurie, priešingai nei pirmieji, gali dėl jos kreiptis į Teisingumo Teismą su prejudiciniais klausimais, o tai galėtų pakenkti Sąjungos teisės vienodam taikymui.

39 Iš tiesų tokia galimybė būdinga EEE susitarime nustatytai sistemai, siekiant užtikrinti tinkamą pagal šį susitarimą taikomų taisyklių įgyvendinimą. Ši sistema grindžiama dviem ramsčiais – priežiūros ir teisminės kontrolės, kurių pirmasis taikomas Sąjungos valstybėms narėms, o antrasis – kitoms valstybėms, šio susitarimo šalims. Kiek tai susiję su pastarosiomis, minėto susitarimo 108 straipsnio 2 dalyje ir ELPA valstybių susitarimo dėl Priežiūros institucijos ir Teisingumo Teismo įsteigimo (OL L 344, 1994, p. 1) 34 straipsnyje, be kita ko, nustatyta, kad tų valstybių teismas gali kreiptis į Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) teismą su prašymu pateikti nuomonę dėl šių taisyklių išaiškinimo, taigi, be kita ko, dėl Reglamento 2016/679 išaiškinimo. Jeigu šiomis aplinkybėmis kreipiamasi į ELPA teismą, šis gali nurodyti, kiek, jo manymu, ginčijamoje nuomonėje išdėstyti argumentai atitinka minėtą reglamentą. Prireikus jis taip pat gali nurodyti, kad tie argumentai nėra privalomi. Kalbant apie Sąjungos valstybes nares, pažymėtina, kad šių valstybių teismai gali kreiptis į Teisingumo Teismą, kad šis įvertintų ginčijamos nuomonės galiojimą. Taigi, nors SESV 263 straipsnyje atmesta galimybė Teisingumo Teismo kontrolę, atliekamą nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo, taikyti privalomų teisinių padarinių nesukeliantiems aktams, jis pagal SESV 267 straipsnį gali vertinti tokių aktų galiojimą, kai priima prejudicinį sprendimą (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *FBF*, C-911/19, EU:C:2021:599, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

40 Reikia pabrėžti, kad galimas skirtingas Sąjungos akto vertinimas, kurį abu minėti teismai pateikia pasibaigus procesams, gali atsirasti bet kurioje iš daugelio EEE susitarimo reglamentuojamų sričių. Jeigu būtų pritarta *Meta* argumentams, kad, siekiant išvengti skirtingo vertinimo galimybės, turi būti priimtas ieškinys dėl neprivalomo Sąjungos akto panaikinimo, būtų nepaisoma SESV 263 straipsnyje apibrėžtų ieškinių dėl panaikinimo priimtinumo sąlygų ir jos būtų pažeistos.

41 Taigi *Meta* nurodyta galimybė pakenkti Sąjungos teisės vienodam taikymui yra galimas nepatogumas, susijęs su tuo, kad Sąjungos teisės normos pagal tarptautinį susitarimą yra taikomos už Sąjungos valstybių narių teritorijos ribų pagal kitą teismų sistemą. Dėl šio galimo nepatogumo, į kurį, be kita ko, atsižvelgta EEE susitarime – jo 111 straipsnyje numatytas ginčų sprendimo mechanizmas, į kurį prireikus įtraukiamas Teisingumo Teismas – negali būti nepaisoma EEE susitarime numatytų Sąjungos teisės normų.

42 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad reikia pritarti EDAV pateiktam nepriimtinumu grindžiamam prieštaravimui, kiek jis pateiktas dėl reikalavimų dėl panaikinimo, todėl šiuos reikalavimus reikia atmesti kaip nepriimtinus, nesant reikalo priimti sprendimo dėl kito EDAV nurodyto nepriimtinumo pagrindo.

Reikalavimai dėl atsakomybės

43 EDAV taip pat teigia, jog reikalavimai dėl atsakomybės yra nepriimtini iš esmės dėl to, kad jie glaudžiai susiję su reikalavimais dėl panaikinimo, kurie turi būti pripažinti nepriimtinais.

44 Svarbu priminti, kad Sąjungos teismas, atsižvelgdamas į kiekvienos bylos aplinkybes, turi teisę įvertinti, ar geras teisingumo vykdymas pateisina ieškinio atmetimą iš esmės, prieš tai nepriėmus sprendimo dėl jo priimtinumo. Šioje byloje, siekiant procesinio ekonomiškumo, tikslinga iš pradžių išnagrinėti *Meta* reikalavimų dėl atsakomybės pagrįstumą, prieš tai nepriėmus sprendimo dėl jų priimtinumo, nes dėl toliau nurodytų priežasčių jie yra akivaizdžiai nepagrįsti (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2002 m. vasario 26 d. Sprendimo *Taryba / Boehringer*, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 51 ir 52 punktus).

45 *Meta* nurodo, kad priimdama ginčijamą nuomonę EDAV pakankamai akivaizdžiai pažeidė teisės normas, kuriomis jai suteikiamos teisės. Dėl to ji patyrė neišvengiamą ir pakankamai tikrai numatomą žalą. Ji teigia, kad jos programėlių naudotojai dažnai pasirenka nemokamą alternatyvą, kurią ji privalo jiems pasiūlyti pagal ginčijamą nuomonę, neapsiribojant galimybe rinktis tarp sutikimo gauti vartotojų elgesiu grindžiamą reklamą ir mokėjimo, kad galėtų naudotis atitinkama paslauga negaudami šios rūšies reklamos. Dėl to labai sumažėjo, pirma, jos pajamos iš šios reklamos, gaunamos iš reklamos užsakovų, pasirengusių mokėti gerą kainą už įkeltą vartotojų elgesiu grindžiamą reklamą, kuri yra vis dėlto mažesnė už įkeltą kitų rūšių reklamą, ir, antra, jos pajamos iš naudotojų, gaunamos už prenumeratą be reklamos. Net jei ginčijama nuomonė buvo tik laikino pobūdžio ir tam tikru momentu buvo panaikinta, *Meta* galėjo būti galutinai praradusi kai kuriuos reklamos užsakovus. Be to, tarp ginčijamos nuomonės ir nurodytos žalos yra tiesioginis priežastinis ryšys, nes minėta nuomonė yra lemiama žalos priežastis. EDAV iš tiesų stengėsi, kad ši nuomonė būtų laikoma privaloma, ir turėjo atsižvelgi į grėsmę, kad jos turinys bus įtrauktas į privalomus sprendimus, kuriuos priims ta pati institucija arba teismai, visų pirma ELPA valstybių, kurios yra EEE susitarimo šalys, teismai, kurie negali pateikti Teisingumo Teismui prejudicinių klausimų dėl šios nuomonės galiojimo. Šiuo klausimu *Meta*, be kita ko, pakartoja argumentus, pateiktus siekiant patvirtinti, kad ginčijama nuomonė sukelia privalomų teisinių pasekmių (žr. 18 punktą).

46 Remdamasi Sąjungos deliktine atsakomybe ir siekdama nurodytos žalos atlyginimo, *Meta* prašo priimti priemones, išdėstytas šios nutarties 9 punkto antroje įtraukoje pateiktuose reikalavimuose.

47 Remiantis suformuota jurisprudencija tam, kad pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą kiltų Sąjungos deliktinė atsakomybė, turi būti įvykdytos trys kumuliacinės sąlygos, t. y. veiksmų, kuriais kaltinamos Sąjungos institucijos, įstaigos ar organai, neteisėtumas, nurodytos žalos realumas ir priežastinis ryšys tarp šių neteisėtų veiksmų ir nurodytos žalos (šiuo klausimu žr. 2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Bergaderm ir Goupil / Komisija*, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 39–42 punktus ir 2021 m. spalio 28 d. Sprendimo *Vialto Consulting / Komisija*, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 138 punktą).

48 Šių sąlygų kumuliacinis pobūdis reiškia, kad, jei viena iš šių sąlygų neįvykdyta, turi būti atmestas visas ieškinys dėl žalos atlyginimo ir nereikia nagrinėti kitų sąlygų (žr. 2021 m. vasario 25 d. Sprendimo *Dalli / Komisija*, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, Sąjungos teismas neprivalo nagrinėti, ar minėtos sąlygos įvykdytos nustatyta tvarka (1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Lucaccioni / Komisija*, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 13 punktas).

49 Pirmiausia reikia išnagrinėti sąlygą, susijusią su nurodytos žalos realumu.

50 Dėl šios sąlygos reikia priminti, kad žala turi būti „reali ir tikra“. Priešingai, vien hipotetinė ir neapibrėžta žala nesuteikia teisės į jos atlyginimą (žr. 2011 m. spalio 26 d. Sprendimo *Dufour / ECB*, T-436/09, EU:T:2011:634, 192 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vis dėlto su žalos realumu susijusi sąlyga yra įvykdyta, jeigu žala yra neišvengiama ir pakankamai tikrai numatoma, nors dar negali būti tiksliai apskaičiuota (žr. 2015 m. gruodžio 3 d. Sprendimo *CN / Parlamentas*, T-343/13, EU:T:2015:926, 118 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

51 Be to, ieškovas turi pateikti įtikinamų įrodymų visų pirma dėl nurodytos žalos buvimo (šiuo klausimu žr. 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *SELEX Sistemi Integrati / Komisija*, C-481/07 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:461, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją, taip pat 2011 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Idromacchine ir kt. / Komisija*, T-88/09, EU:T:2011:641, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

52 Šiuo atveju *Meta* nurodytą žalą sudaro pajamų iš reklamos ir pajamų iš prenumeratos sumažėjimas, kuris, jos nuomone, atsiras dėl ginčijamoje nuomonėje tariamai nustatyto „reikalavimo“ siūlyti naudotojams nemokamą alternatyvą, neapsiribojant galimybe rinktis tarp, pirma, sutikimo gauti vartotojų elgesiu grindžiamą reklamą ir, antra, mokėjimo, kad būtų galima naudotis atitinkama paslauga negaunant tokios reklamos. *Meta* teigia, kad Airijos duomenų apsaugos institucija „jausis įpareigota“ nustatyti tokią alternatyvą „vienokia ar kitokia forma“ arba turės tai padaryti po to, kai EDAV, remdamasi Reglamento 2016/679 65 straipsnio 1 dalies c punktu, priims privalomą sprendimą.

53 Reikia konstatuoti, kad ši žala grindžiama, pirma, klaidingu ginčijamos nuomonės, kurioje, kaip, be kita ko, konstatuota šios nutarties 21 ir 30 punktuose, iš esmės siekiama tik pateikti didelių interneto platformų modelių „sutik arba mokėk“ analizę, atsižvelgiant į Reglamente 2016/679 nustatytas taisykles dėl sutikimo galiojimo, ir kuri savaime nėra skirta sukelti privalomų teisinių pasekmių, supratimu. Antra, žala grindžiama būsimais ir neapibrėžtais įvykiais, o tai, kad Airijos duomenų apsaugos institucija nuspręstų savo iniciatyva taikyti minėtą analizę arba kad EDAV priimtų privalomą sprendimą šiuo klausimu, yra tik tikimybė.

54 Taigi sąlyga, susijusi su realios ir tikros žalos buvimu, nėra įvykdyta.

55 Be to, dėl priežastinio ryšio sąlygos pažymėtina, kad ji suponuoja, jog yra pakankamai tiesioginis veiksmų, kuriais kaltinama Sąjungos institucija, įstaiga ar organas, ir žalos priežastinis ryšys, kurį turi įrodyti ieškovas, todėl skundžiami veiksmai turi būti lemiama žalos priežastis (žr. 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Europos Sąjunga / ASPLA ir Armando Álvarez*, C-174/17 P ir C-222/17 P, EU:C:2018:1015, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kitaip tariant, reikia išsiaiškinti, ar nagrinėjamas neteisėtas veiksmas tiesiogiai sukėlė žalą, nurodytą siekiant nustatyti tiesioginį priežastinį ryšį tarp veiksmų, kuriais kaltinama Sąjunga, ir nurodytos žalos (2010 m. sausio 20 d. Sprendimo *Sungro / Taryba ir Komisija*, T-252/07, T-271/07 ir T-272/07, EU:T:2010:17, 49 punktas).

56 Vis dėlto nagrinėjamu atveju akivaizdu, kad toks ryšys tarp ginčijamos nuomonės ir *Meta* nurodytos žalos nėra nustatytas. Iš tiesų iš šios nutarties 20–36 punktuose atliktos analizės matyti, kad ginčijama nuomonė nesukelia privalomų teisinių pasekmių, kitaip tariant, ji nesukelia privalomų pasekmių. Todėl tai negali būti pakankamai tiesioginė galimo pajamų sumažėjimo, kurio, kaip teigia *Meta*, tikimasi, priežastis. Tokia žala galėtų atsirasti tiesiogiai dėl ieškovės savanoriškų veiksmų arba dėl bet kokių jai privalomų sprendimų, dėl kurių ji turėtų pasiūlyti

naudotojams nemokamą alternatyvą, neapsiribojant galimybe rinktis tarp, pirma, sutikimo gauti vartotojų elgesiu grindžiamą reklamą ir, antra, mokėjimo, kad būtų galima naudotis atitinkama paslauga negaunant tokios reklamos.

57 Taigi, visus reikalavimus, pateiktus dėl Sąjungos deliktinės atsakomybės, reikia atmesti kaip akivaizdžiai teisiškai nepagrįstus, nesant reikalo nagrinėti sąlygos, susijusios su veiksmų, kuriais kaltinama EDAV, neteisėtumu.

58 Taigi, reikia atmesti visą ieškinį.

59 Šiomis aplinkybėmis nereikia priimti sprendimo dėl Europos Sąjungos Tarybos, Europos Parlamento ir pagal Amerikos teisę įsteigtos bendrovės *Chamber of Progress* pateiktų prašymų įstoti į bylą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

60 Pagal [Bendrojo Teismo] procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi *Meta* pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal EDAV pateiktus reikalavimus.

61 Be to, pagal Procedūros reglamento 144 straipsnio 10 dalį, jeigu tokiu atveju, kaip šioje byloje, procesas pagrindinėje byloje užbaigiamas prieš priimant sprendimą dėl prašymo leisti įstoti į bylą, tokį prašymą pateikęs asmuo ir pagrindinės bylos šalys padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su tokiu prašymu. Kadangi nei *Meta*, nei EDAV nebuvo pranešta apie prašymus įstoti į bylą, todėl jos negalėjo patirti su tuo susijusių bylinėjimosi išlaidų, konstatuotina, kad Taryba, Parlamentas ir *Chamber of Progress* padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su prašymais įstoti į bylą.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (dešimtoji kolegija)

nutaria:

1. **Atmesti ieškinį kaip iš dalies akivaizdžiai nepriimtiną ir iš dalies akivaizdžiai visiškai teisiškai nepagrįstą.**

2. **Nereikia priimti sprendimo dėl Europos Sąjungos Tarybos, Europos Parlamento ir *Chamber of Progress* pateiktų prašymų įstoti į bylą.**

3. ***Meta Platforms Ireland Ltd* padengia savo ir Europos duomenų apsaugos valdybos bylinėjimosi išlaidas**.

4. **Taryba, Parlamentas ir *Chamber of Progress* padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su jų prašymais leisti įstoti į bylą.**

Priimta 2025 m. balandžio 29 d. Liuksemburge.

Kancleris
V. Di Bucci

Pirmininkas
O. Porchia